

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางการใช้ที่ว่างในการสื่อสารบุคลิกภาพ ของงานออกแบบ เรขศิลป์ 2 มิติ จากสไตล์เรขศิลป์ ประกอบด้วย 1.อาร์ต แอนด์ คราฟท์ 2.อาร์ต นูโว 3.ฟิวเจอริสม์ 4.ดา ต้าริสม์ 5.อาร์ต เดคโค 6.คอนสตรัคทีวิสม์ 7.เดอส์ไตล์ และ 8.บาวเฮาส์

การดำเนินวิจัย ประกอบด้วยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผลงานเรขศิลป์ในประวัติศาสตร์ และการ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ที่ว่าง เพื่อนำไปเป็นหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลงานเรขศิลป์ วิธีการคัด เลือกกลุ่มตัวอย่างผลงานเรขศิลป์ในประวัติศาสตร์ใช้การรวบรวมผลงานจากหนังสือประวัติศาสตร์เรข- ศิลป์ จากนั้นนำมาคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการสุ่มตัวอย่าง และนำมาทำแบบสอบถามให้กลุ่มผู้เชี่ยว ชาญทางด้านกรออกแบบเรขศิลป์ 9 คน จากหน่วยงานภาครัฐ และ ภาคเอกชน ทำการคัดเลือกผลงาน สรุปผลได้ผลงานจำนวนทั้งสิ้น 131 ชิ้น ประกอบด้วย ผลงานอาร์ต แอนด์ คราฟท์ 14 ชิ้น ผลงานอาร์ต- นูโว 21 ชิ้น ผลงานฟิวเจอริสม์ 16 ชิ้น ผลงานดาด้าริสม์ 4 ชิ้น ผลงานอาร์ต เดคโค 22 ชิ้น ผลงานคอน- สตรัคทีวิสม์ 24 ชิ้น ผลงานเดอส์ไตล์ 7 ชิ้น และ ผลงานบาวเฮาส์ 14 ชิ้น นำผลงานมาทำการวิเคราะห์ แนวทางการใช้ที่ว่างเพื่อสื่อสารบุคลิกภาพในผลงานเรขศิลป์

จากการรวบรวมหลักการเกี่ยวกับการใช้ที่ว่างในบทที่ 2 สามารถสรุปแนวทางในการวิเคราะห์ที่ ว่างได้ 4 หัวข้อ ได้แก่ 1. ภาพ และพื้นภาพ (Figure and Ground) 2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference) 3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space) และ 4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure) ในส่วนนี้ได้้นำไปเป็นหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์กลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 สามารถสรุปการใช้ที่ว่างตามแต่ละบุคลิกในแต่ละสไตล์ได้ดังนี้

1.อาร์ต แอนด์ คราฟท์ ประกอบด้วย 6บุคลิก ได้แก่ บุคลิกทางการ(Formal) เข้มงวดกดขัน (Austere) ปราณีต(Meticulouse) มั่งคั่งร่ำรวย (Wealthy) มีวัฒนธรรม(Cultured) และบุคลิกซับซ้อน (Complex)

2.อาร์ต นูโว ประกอบด้วย 6บุคลิก ได้แก่ บุคลิกสง่า หุหุรา (Elegant) เป็นผู้หญิง(Feminine) สง่างาม อ่อนช้อย(Grace) โชนิตช่วงโลดโผน(Vivid) มีชีวิตชีวา(Lively) และ สะอาด(Clean)

3.ฟิวเจอริสม์ ประกอบด้วย 6บุคลิก ได้แก่ บุคลิกพลวัต(Dynamic) เคลื่อนไหว(Motion) มี พลัง(Energy) รุนแรง(Violent) อิสระ(Free) และความเร็ว(Speed)

4.ดาด้าริสม์ ประกอบด้วย 1บุคลิก ได้แก่ บุคลิกปั่นป่วนสับสน(Ferment)

5.อาร์ต เดคโค ประกอบด้วย 6บุคลิก ได้แก่ บุคลิกเคลื่อนไหว (Motion) ความเร็ว (Speed) ใหญ่โต โดดเด่น (Bold) สง่างาม(Elegant) และเรียบง่าย(Simplicity)

6.คอนสตรัคติวิซึม ประกอบด้วย 3บุคลิก ได้แก่ บุคลิกพลวัต (Dynamic) แข็งแรง(Strong) และเรียบง่าย(Simplicity)

7.เดอส์ไตล์ ประกอบด้วย 3บุคลิก ได้แก่ บุคลิกพลวัต (Dynamic) ความกลมกลืน(Harmony) และเรียบง่าย(Simplicity)

8.บาวเฮาส์ ประกอบด้วย 2บุคลิก ได้แก่ บุคลิกพลวัต (Dynamic) และ ที่เน้นประโยชน์ใช้สอย (Functional)

จากการสรุปแนวการใช้ที่วางในแต่ละยุคเรขศิลป์ จะเห็นได้ว่ามีบางบุคลิกที่ปรากฏซ้ำกันอยู่ในหลายยุคได้แก่ บุคลิกพลวัต บุคลิกเคลื่อนไหว บุคลิกความเร็ว และบุคลิกเรียบง่าย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากอิทธิพลแนวคิดเรขศิลป์สมัยใหม่(Modern) อันเป็นแนวคิดร่วมกันของเรขศิลป์ในยุคหลังๆ ได้แก่ ยุคฟิวเจอริซึม(Futurism) อาร์ตเดคโค (Art Deco) คอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) เดอ สไตล์ (De Stijl) และบาวเฮาส์ (Bauhaus) ในส่วนนี้ได้วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ที่วางของบุคลิกเดียวกันในยุคที่ต่างกันได้ดังนี้

1.บุคลิกพลวัต

บุคลิกพลวัต ในยุคฟิวเจอริซึม ใช้รูปที่วางในแนวเส้นโค้งและเส้นทแยง เว้นที่ว่างค่อนข้างมากบนพื้นภาพแบบเรียบง่าย การเว้นระยะที่วางระหว่างรูปทรงอย่างหลากหลายไม่สม่ำเสมอ และการแสดงลำดับความเคลื่อนไหวของรูปทรงด้วยการซ้อนและซ้ำกันของรูปทรงที่โปร่งใส มีขนาดที่เล็กใหญ่ไล่ลำดับกัน

บุคลิกพลวัต ในยุคคอนสตรัคติวิซึมมีแนวการใช้ที่วางเหมือนกับบุคลิกพลวัตในยุคฟิวเจอริซึม เพียงแต่มีการใช้รูปที่วางผสมผสานกันในแนวเส้นโค้ง เส้นทแยง และเส้นในแนวตั้ง

บุคลิกพลวัต ในยุคเดอ สไตล์ มีการใช้รูปที่วางในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน เน้นการแบ่งสัดส่วนพื้นที่ว่างที่แตกต่างกันทำให้เกิดแรงดึงระหว่างระนาบที่ว่าง

บุคลิกพลวัต ในยุคบาวเฮาส์ มีแนวการใช้ที่วางเหมือนกับบุคลิกพลวัต ยุคฟิวเจอริซึมเช่นกัน

สรุปได้ว่า บุคลิกพลวัตในยุคฟิวเจอริซึม ยุคคอนสตรัคติวิซึม และยุคบาวเฮาส์มีแนวการใช้ที่ว่างแบบเดียวกันคือ เน้นการเว้นระยะที่วางระหว่างรูปทรง การใช้มิติที่วางลึกที่ใช้รูปทรงที่โปร่งใส ซ้อนและซ้ำกัน ไล่ลำดับให้เห็นการเคลื่อนไหว ส่วนที่ต่างกันคือรูปทรงและรูปที่วางที่ใช้ ซึ่งสามารถใช้ลักษณะรูปทรงได้หลากหลายทั้งในแนวเส้นตั้ง เส้นนอน เส้นทแยง และเส้นโค้ง

ส่วนบุคลิกพลวัต ในยุคเดอ สไตล์ นั้นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในการแสดงความพลวัตด้วยขนาดสัดส่วนพื้นที่ว่างที่แตกต่างกันทำให้เกิดแรงดึงระหว่างระนาบที่ว่าง

2. บุคลิกเคลื่อนไหว

บุคลิกเคลื่อนไหว ในยุคฟิวเจอร์ริสม์ ใช้รูปที่ว่างในแนวเส้นทแยงและเส้นโค้ง การใช้พื้นภาพเรียบง่ายที่เว้นที่ว่างค่อนข้างมาก และเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงอย่างหลากหลายไม่สม่ำเสมอ และแสดงมิติที่ว่างลึกด้วยรูปทรงที่มีความแตกต่างกันของขนาด และความเข้มสี มีการทับซ้อนกันของรูปทรง

บุคลิกเคลื่อนไหว ในยุคอาร์ตเดคโค มีแนวทางการใช้ที่ว่างแบบเดียวกับบุคลิกเคลื่อนไหวในยุคฟิวเจอร์ริสม์ เพียงแต่มีการใช้รูปที่ว่างในแนวนอนด้วย

สรุปได้ว่าบุคลิกเคลื่อนไหวมีแนวทางการใช้ที่ว่างหลักๆคือ การใช้พื้นภาพเรียบง่ายที่เว้นที่ว่างค่อนข้างมาก การเว้นที่ว่างระหว่างรูปทรงอย่างหลากหลาย แต่สามารถใช้รูปที่ว่างอย่างหลากหลาย เช่นรูปที่ว่างในแนวเส้นนอน เส้นโค้ง และ เส้นทแยง และการใช้มิติที่ว่างลึก

3. บุคลิกความเร็ว

บุคลิกความเร็วในยุคฟิวเจอร์ริสม์ สามารถใช้รูปที่ว่างในแนวเส้นทแยงหรือเส้นโค้งก็ได้ โดยจัดวางทิศทางของรูปทรงและที่ว่างให้อยู่ในทิศทางเดียวกัน การเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก และเว้นระยะที่ว่างสลับกับรูปทรงแสดงการเคลื่อนที่ของรูปทรงผ่านที่ว่างไปอย่างรวดเร็ว

บุคลิกความเร็วในยุคอาร์ตเดคโค มีแนวทางการใช้ที่ว่างแบบเดียวกันกับบุคลิกความเร็วในยุคฟิวเจอร์ริสม์ ต่างกันตรงรูปที่ว่างนั้นสามารถใช้รูปที่ว่างในแนวเส้นทแยงหรือเส้นนอนก็ได้

สรุปได้ว่า บุคลิกความเร็วในยุคฟิวเจอร์ริสม์ และบุคลิกความเร็วในยุคอาร์ตเดคโค มีแนวทางการใช้ที่ว่างแบบเดียวกัน

4. บุคลิกเรียบง่าย

บุคลิกเรียบง่ายในยุคอาร์ตเดคโค ไม่กำหนดรูปทรงที่ว่างโดยสามารถใช้รูปทรงที่ว่างในโครงสร้างตาราง ในแนวเส้นโค้ง หรือแนวเส้นทแยง แต่กำหนดให้ใช้รูปทรงจำนวนน้อยซึ่งอาจเป็นรูปทรงขนาดใหญ่หรือเล็กเพื่อความเรียบง่ายและชัดเจน จัดวางบนพื้นภาพที่ว่างเรียบๆ ทั้งนี้พื้นที่ส่วนที่เป็นรูปทรงอาจจะมากกว่าหรือน้อยกว่าพื้นที่ว่างก็ได้

บุคลิกเรียบง่ายในยุคคอนสตรัคติวิสม์ มีการใช้ที่ว่างแบบเดียวกันกับบุคลิกเรียบง่ายในยุคอาร์ตเดคโค โดยมิติที่ว่างที่ใช้อาจเป็นที่ว่างตั้งหรือที่ว่างลึกก็ได้

บุคลิกเรียบง่ายในยุคเดอ สไตล์ ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน มีการใช้รูปทรงจำนวนน้อยโดยเว้นที่ว่างมาก มีการใช้รูปทรงจำนวนน้อย และเหลือพื้นที่ว่างเรียบๆค่อนข้างมาก โดยใช้มิติที่ว่างตั้ง

สรุปได้ว่าบุคลิกเรียบง่ายมีแนวทางการใช้ที่ว่างคือ การใช้พื้นภาพเป็นที่ว่างเรียบๆ โดยพื้นที่ของรูปทรงอาจจะมากกว่าหรือน้อยกว่าพื้นที่ว่างก็ได้ และสามารถใช้ได้ทั้งมิติที่ว่างตั้งและมิติที่ว่างลึก แต่กำหนดให้ใช้รูปทรงที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อน

ดังนั้นผลการวิจัย จึงสรุปได้แนวการใช้ที่ว่างเพื่อสื่อสารบุคลิกภาพแบบต่างๆที่ไม่ซ้ำกันทั้งหมด 24บุคลิก ได้แก่ 1.ทางการ 2.เข้มงวด 3.ประณีต 4.วัฒนธรรม 5.ร่ำรวย 6.ซับซ้อน 7.สง่าหรูหรา 8.สง่างามอ่อนช้อย 9.ผู้หญิง 10.มีชีวิตชีวา 11.โชติช่วงโกลน 12.สะอาด 13.พลวัต 14.เคลื่อนไหว 15.มีพลัง 16.รุนแรง 17.อิสระ 18.รวดเร็ว 19. สับสน 20.ใหญ่โดดเด่น 21.เรียบง่าย 22.แข็งแรง 23.กลมกลืน และ 24.เน้นประโยชน์ใช้สอย แต่มีบางบุคลิกที่สรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ในแนวทางเดียวกัน ได้แก่ บุคลิกประณีต และบุคลิกวัฒนธรรม บุคลิกร่ำรวย และบุคลิกซับซ้อน บุคลิกมีชีวิตชีวา และบุคลิกโชติช่วงโกลน ดังแสดงรายละเอียดดังนี้

การใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิกประณีต และบุคลิกวัฒนธรรม ได้แก่ การใช้รูปที่ว่างโค้งขนาดเล็ก จัดวางเรียงและเว้นที่ว่างอย่างสม่ำเสมอและมีแบบแผนโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร และโครงสร้างตาราง โดยสามารถจัดวางให้เห็นการเกาะกลุ่มของรูปทรงลวดลายและเว้นที่ว่างบนพื้นภาพอย่างชัดเจนในลักษณะของพื้นภาพแบบเรียบง่าย หรือ จัดวางรูปทรงลวดลายอย่างอัดแน่น เว้นที่ว่างบนพื้นภาพค่อนข้างน้อยในลักษณะของพื้นภาพแบบซับซ้อนก็ได้ ทั้งนี้มุ่งเน้นที่การแสดงให้เห็นรายละเอียดของรูปทรงลวดลายที่สร้างขึ้น นอกจากนี้การใช้ลายเส้นหรือลวดลายจัดวางเป็นกรอบล้อมภาพผลงาน หรือการใช้กรอบซ้อนกรอบ แสดงให้เห็นความประณีต มีวัฒนธรรม อันเกิดจากการปิดล้อมที่ว่างไว้ภายในภาพ และเนื่องจากการใช้ลายเส้นสร้างรูปทรงขนาดเล็ก เท่าๆกัน ไม่มีการไล่ความเข้มสีของรูปทรง ดังนั้นมิติที่ว่างที่เกิดจากลักษณะรูปทรงแบบนี้จึงเป็นมิติที่ว่างแบนไม่แสดงความลึกของภาพ

การใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิกร่ำรวย และบุคลิกซับซ้อน ได้แก่ การใช้รูปที่ว่างโค้งขนาดเล็ก ซึ่งเกิดจากรูปทรงลวดลายขนาดเล็ก จัดวางเรียงอย่างอัดแน่นจนเหลือที่ว่างบนพื้นภาพค่อนข้างน้อย ในลักษณะของการใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน จัดวางรูปทรงและที่ว่างอย่างสม่ำเสมอโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร ในโครงสร้างซ้ำ และโครงสร้างตาราง นอกจากนี้ยังมีการใช้ลายเส้นหรือลวดลายจัดวางเป็นกรอบล้อมภาพผลงาน หรือการใช้กรอบซ้อนกรอบ แสดงให้เห็นการทับซ้อนกับของระนาบภาพ แสดงให้เห็นความวิจิตรซับซ้อนของผลงาน

เนื่องจากการใช้ลายเส้นสร้างรูปทรงขนาดเล็ก เท่าๆกัน และไม่มีการไล่ความเข้มสีของรูปทรง ดังนั้นมิติที่ว่างที่เกิดจากลักษณะรูปทรงแบบนี้จึงเป็นมิติที่ว่างแบนไม่แสดงความลึกของภาพ และจากการจัดเรียงหน่วยของรูปทรงขนาดเล็กใกล้ชิดเกาะกลุ่มกันอย่างอัดแน่น ปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่างในลักษณะของการใช้ที่ว่างแบบรูปปิด

การใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิกมีชีวิตชีวา และบุคลิกโชติช่วงโลดโผน ได้แก่

การใช้รูปที่ว่างโค้ง โดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร และ โครงสร้างในแนวเส้นโค้ง ในการจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่าง เว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงอย่างหลากหลายไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะที่ว่างน้อย และ บางช่วงอาจเว้นระยะที่ว่างมาก

การใช้มิติที่ว่างลึก โดยการใช้รูปทรงที่มีความแตกต่างกัน ทั้งขนาด และความเข้มสี มีการทับซ้อนกันของรูปทรง และการจัดวางเรียงรูปทรงในแนวเส้นโค้ง ลักษณะต่างๆที่กล่าวมานี้ทำให้รู้สึกถึงความลึกของภาพ

จากผลการวิจัยที่ได้สามารถสรุปการใช้ที่ว่างสำหรับ 24 บุคลิก ได้ในตารางที่ 62 ดังในหน้าต่อไป

นี้

ตารางที่ 62 สรุปรูปแบบบุคลิกภาพที่ได้จากการวิเคราะห์ผลงานเรขศิลป์ทั้ง 8 สไตล์ พบว่ามีบุคลิกภาพทั้งหมด 23 แบบดังนี้

บุคลิกภาพ	สไตล์	แนวการใช้ที่ว่าง			
		1.ภาพ และ พื้นภาพ	2.รูปทรง และ ตำแหน่ง: รูปทรงที่ว่าง กรอบภาพ และตำแหน่งรูปทรง	3.รูปแบบที่ว่าง: มิติที่ว่าง ที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ	4.โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ
1.ทางการ (Formal)	-อาร์ต แอนด์ คราฟท์ (Arts & Crafts)	1.1การใช้พื้นภาพเรียบง่ายโดยเว้นพื้นที่ว่างอย่างน้อยประมาณ 50% ของพื้นที่ภาพ	2.1ใช้ที่ว่างรูปทรงสี่เหลี่ยมในโครงสร้างตาราง 2.2ใช้กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม และการใช้กรอบซ้อนกรอบ 2.3การจัดวางรูปทรงและที่ว่างโดยใช้ความสมดุลแบบ สมมาตร	3.1 ใช้มิติที่ว่างตั้งโดยเน้นการใช้เส้นและการตัดกันของค่าความเข้มสี (value) ระหว่างรูปทรงและที่ว่างอย่างชัดเจน 3.2 ใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปปิด และ ที่ว่างแบบรูปเปิด 3.3 ให้สัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่า หรือ เท่ากับที่ว่างลบ 3.4 การจัดวางระยะระหว่างที่ว่าง และ ที่ว่างลบอย่างสม่ำเสมอ	4.1 การใช้โครงสร้างตาราง และโครงสร้างซ้ำ
2.เข้มงวด (Austere)	-อาร์ต แอนด์ คราฟท์ (Arts & Crafts)	1.1 การใช้พื้นภาพซับซ้อนโดยการเหลือที่ว่างค่อนข้างน้อยประมาณไม่เกิน 20% ของพื้นที่ภาพ	2.1 การใช้ที่ว่างรูปสี่เหลี่ยมขนาดเล็ก 2.2 ใช้กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม และการใช้กรอบซ้อนกรอบ 2.3 การจัดวางรูปทรงและที่ว่างโดยใช้ความสมดุลแบบ สมมาตร	3.1 ใช้มิติที่ว่างตั้งที่ เน้นการตัดกันของค่าความเข้มสี (value) ระหว่างรูปทรงและที่ว่างอย่างชัดเจน 3.2 ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด 3.3 ให้สัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ 3.4 การจัดวางระยะระหว่างที่ว่างและที่ว่างลบอย่างสม่ำเสมอ	4.1 การใช้โครงสร้างตาราง เป็น โครงสร้างหลัก และใช้โครงสร้างซ้ำในส่วนของรายละเอียด

บุคลิกภาพ	สไตล์	แนวการใช้ที่ว่าง			
		ภาพ และ พื้นภาพ	รูปทรง และ ตำแหน่ง: รูปทรงที่ว่าง กรอบภาพ และตำแหน่งรูปทรง	รูปแบบที่ว่าง: มิติที่ว่าง ที่ว่างบวก และที่ ว่างลบ	โครงสร้างการจัด องค์ประกอบ
3. ประณีต (Meticulous)	-อาร์ต แอนด์ คราฟท์ (Arts & Crafts)	1.1 สามารถใช้ได้ทั้ง พื้นภาพเรียบง่ายและ พื้นภาพซับซ้อน	2.1 การใช้ที่ว่างรูปโค้งขนาดเล็ก 2.2 ใช้กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม และ การใช้ กรอบซ้อนกรอบ 2.3 การจัดวางรูปทรงและที่ว่างโดยใช้ ความสมดุลแบบ สมมาตร	3.1 ใช้มิติที่ว่างแบบ 2 มิติระนาบแบน เน้นการตัดกันของค่าความเข้มสี (value) ระหว่างรูปทรงและที่ว่างอย่างชัดเจน 3.2 ใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปปิด และ ที่ว่างแบบ รูปเปิด 3.3 ไม่กำหนดสัดส่วนของที่ว่างบวกและที่ ว่างลบ แต่ให้ใช้เส้นขนาดบางสร้างที่ว่าง บวก 3.4 การจัดวางระยะระหว่างที่ว่างและที่ว่าง ลบอย่างสม่ำเสมอ	4.1 การใช้โครงสร้าง ตาราง เป็น โครงสร้าง หลัก และใช้โครงสร้างซ้ำ ในส่วนของรายละเอียด
4. วัฒนธรรม (Cultured)	-อาร์ต แอนด์ คราฟท์ (Arts & Crafts)	มีแนวการใช้ที่ว่างเหมือนกับบุคลิกประณีต (Meticulous)			

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

บุคลิกภาพ	สไตล์	แนวการใช้ที่ว่าง			
		ภาพ และ พื้นภาพ	รูปทรง และ ตำแหน่ง: รูปทรงที่ว่าง กรอบภาพ และตำแหน่งรูปทรง	รูปแบบที่ว่าง: มิติที่ว่าง ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ	โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ
10. มีชีวิตชีวา (Lively)	-อาร์ต นูโว (Art Nouveau)	1.1 การใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน	2.1 การใช้ที่ว่างรูปทรงโค้ง 2.2 ใช้กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม 2.3 การจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่างโดยใช้ความสมดุลแบบ อสมมาตร	3.1 การใช้มิติที่ว่างลึก ด้วยการใช้อุปทรงที่มีขนาดลดหลั่นกัน การไลโทนสีอ่อน-เข้ม 3.2 ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด 3.3 ให้สัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่า หรือเท่ากับที่ว่างลบ 3.4 การจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวก และที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ	4.1 โครงสร้างเน้นเส้นโค้ง
11. โชนีชีงวโลด โผน(Vivid)	-อาร์ต นูโว (Art Nouveau)	มีแนวการใช้ที่ว่างเหมือนกับบุคลิกกำรวย (Wealthy)			
12. สะอาด (Clean)	-อาร์ต นูโว (Art Nouveau)	1.1 การใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย	2.1 ไม่กำหนดรูปทรงของที่ว่าง 2.2 ใช้กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม 2.3 สามารถจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่างด้วยความสมดุลแบบอสมมาตร	3.1 การใช้มิติที่ว่างตันด้วยการใช้ระนาบรูปทรงแบน 3.2 สามารถใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิด และที่ว่างแบบรูปปิด 3.3 ให้สัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่า ที่ว่างลบ 3.4 การจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวก และที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ	4.1 สามารถใช้โครงสร้างได้หลายแบบได้แก่ โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง โครงสร้างตาราง โครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง และ โครงสร้างซ้ำ

บุคลิกภาพ	สไตล์	แนวการใช้ที่ว่าง			
		ภาพ และ พื้นภาพ	รูปทรง และ ตำแหน่ง: รูปทรงที่ว่าง กรอบภาพ และตำแหน่งรูปทรง	รูปแบบที่ว่าง: มิติที่ว่าง ที่ว่างบวก และที่ ว่างลบ	โครงสร้างการจัด องค์ประกอบ
13. พลวัต (Dynamic)	-ฟิวเจอริซึม (Futurism) -คอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) -เดอ สไตล์ (De Stijl) -บาวเฮาส์ (Bauhaus)	1.1 การใช้พื้นภาพ แบบเรียบง่าย	2.1 การใช้รูปทรงที่ว่าง ในแนวเส้นทแยง และเส้นโค้ง 2.2 กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม 2.3 การจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่าง โดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร	3.1 ใช้มิติที่ว่างลึก ได้หลายแนวทาง ดังนี้ - ใช้การลดหลั่นขนาดกัน ของรูปทรงที่ โปร่งใสทับซ้อนกัน การให้ค่าความเข้มข้น ของรูปทรงที่มีความอ่อน-แก่แตกต่างกัน - ไม่เน้นการซ้ำซ้อนของรูปทรงที่โปร่งใส แต่ใช้การประกอบกันของระนาบให้เกิด รูปทรง3มิติ การลดหลั่นขนาดกันของ รูปทรง และให้ค่าความเข้มข้นของรูปทรง ที่มีความอ่อน-แก่ที่แตกต่างกันอย่างชัด เจน หรือ ใช้มิติที่ว่างตันโดยการใช้ ระนาบรูปทรงแบน แต่มีการขนาดรูป ทรงที่ลดหลั่นกัน 3.2 สามารถใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิด และ ที่ ว่างแบบรูปปิด 3.3 สัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าหรือเท่า กับที่ว่างลบ 3.4 จัดวางจังหวะระหว่างที่ว่างบวก/ที่ว่าง ลบอย่างไม่สม่ำเสมอ	4.1 มีแนวทางการใช้ โครงสร้างหลายแบบ ได้แก่ - การใช้โครงสร้างในแนว เส้นทแยงและเส้นโค้ง โดยมีการซ้ำของรูปทรง เพื่อแสดงให้เห็นลำดับ การเคลื่อนไหว - การใช้โครงสร้างตาราง โดยการเว้นพื้นที่ระหว่าง รูปทรงอย่างหลากหลาย ยกเชื่อมกันแนวเส้น ทแยง

บุคลิกภาพ	สไตล์	แนวการใช้ที่ว่าง			
		ภาพ และ พื้นภาพ	รูปทรง และ ตำแหน่ง: รูปทรงที่ว่าง กรอบภาพ และตำแหน่งรูปทรง	รูปแบบที่ว่าง: มิติที่ว่าง ที่ว่างบวก และที่ ว่างลบ	โครงสร้างการจัด องค์ประกอบ
14. เคลื่อนไหว (Motion)	-ฟิวเจอริซึม (Futurism) และ อาร์ตเดคโค (Art Deco)	1.1 การใช้พื้นภาพ แบบเรียบง่าย	2.1 การใช้รูปทรงที่ว่าง ในแนวเส้นทแยง เส้นโค้ง และ เส้นแนวนอน 2.2 กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม 2.3 การจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่าง โดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร 2.4 การจัดวางรูปทรงแบบตัดตกกรอบ	3.1 ใช้มิติที่ว่างลึก ด้วยการใช้การลดหลั่น ขนาดของรูปทรง การให้ค่าความเข้มข้น ของ รูปทรงที่แตกต่างกัน 3.2 การใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่เปิดระยะให้ ที่ว่างได้เคลื่อนไหวระหว่างรูปทรง 3.3 ให้สัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่า หรือเท่ากับที่ว่างลบ 3.4 การจัดวางระยะจังหวะระหว่าง ที่ว่างบวก/ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ	4.1 มีการจัดโครงสร้าง หลายแบบ ดังนี้ - การใช้โครงสร้างแนว เส้นทแยงและเส้นโค้ง ใน ทิศทางการจัดวางรูปทรง ที่ขัดแย้งกัน - โครงสร้างเน้นเส้นแนว นอน ที่มีการเว้นขนาด พื้นที่ว่างระหว่างรูปทรง อย่างหลากหลาย ที่ยึด เยื้องกันในแนวเส้นทแยง
15. มีพลัง (Energy)	-ฟิวเจอริซึม (Futurism)	1.1 การใช้พื้นภาพ แบบเรียบง่าย	2.1 การใช้รูปทรงที่ว่าง ในแนวเส้นทแยง และเส้นโค้ง 2.2 กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม 2.3 การจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่าง โดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร	3.1 ใช้มิติที่ว่างลึก โดยใช้ความขัดแย้งด้วย ความแตกต่างของขนาดรูปทรง และค่า ความเข้มข้นอย่างชัดเจน 3.2 ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด 3.3 ให้สัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่า หรือ เท่ากับที่ว่างลบ 3.4 จัดวางระยะที่ว่างบวก และที่ว่างลบ อย่างไม่สม่ำเสมอ	4.1 การใช้โครงสร้างใน แนวเส้นทแยง โดยจัดวาง รูปทรงที่เน้นแนวทิศทางที่ ขัดแย้งกัน

บุคลิกภาพ	สไตล์	แนวการใช้ที่ว่าง			
		ภาพ และ พื้นภาพ	รูปทรง และ ตำแหน่ง: รูปทรงที่ว่าง กรอบภาพ และตำแหน่งรูปทรง	รูปแบบที่ว่าง: มิติที่ว่าง ที่ว่างบวกรวม และที่ ว่างลบ	โครงสร้างการจัด องค์ประกอบ
16. รุนแรง (Violent)	-ฟิวเจอริซึม (Futurism)	1.1 การใช้พื้นภาพ แบบเรียบง่าย	2.1 การใช้รูปทรงที่ว่างในแนวเส้นทแยง 2.2 กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม 2.3 การจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่าง โดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร	3.1 ใช้มิติที่ว่างลึก โดยใช้ความแตกต่างของ ขนาดรูปทรง และค่าความเข้มสีอย่างชัดเจน 3.2 การใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดที่เปิดระยะ ให้ที่ว่างได้เคลื่อนไหวระหว่างรูปทรง 3.3 ให้สัดส่วนของที่ว่างบวกร้อยกว่า หรือ เท่ากับที่ว่างลบ 3.4 จัดวางระยะจังหวะระหว่างที่ว่างบวกรวม และที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ	4.1 การใช้โครงสร้างใน แนวเส้นทแยงโดยจัดวาง รูปทรงที่เน้นแนวทิศทางที่ ขัดแย้งกัน
17. อิสระ(Free)	-ฟิวเจอริซึม (Futurism)	1.1 การใช้พื้นภาพ แบบเรียบง่ายที่เว้น พื้นที่ว่างไว้ประมาณ 80%ของพื้นที่ภาพ	2.1 การใช้รูปทรงขนาดเล็กในแนวเส้น ทแยงและเส้นโค้ง เหลือที่ว่างมากๆ 2.2 กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม 2.3 การจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่าง โดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร	3.1 ใช้มิติที่ว่างลึก โดยใช้ความแตกต่างของ ขนาดรูปทรง และค่าความเข้มสีอย่างชัดเจน 3.2 การใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด 3.3 ให้สัดส่วนของที่ว่างบวกร้อยกว่า หรือเท่ากับที่ว่างลบ 3.4 การจัดวางระยะจังหวะระหว่าง ที่ว่างบวกรวม และที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ	4.1 การใช้โครงสร้างใน แนวเส้นทแยงและเส้นโค้ง โดยจัดวางรูปทรงที่เน้น ความอิสระของทิศทาง

บุคลิกภาพ	สไตล์	แนวการใช้ที่ว่าง			
		ภาพ และ พื้นภาพ	รูปทรง และ ตำแหน่ง: รูปทรงที่ว่าง กรอบภาพ และตำแหน่งรูปทรง	รูปแบบที่ว่าง: มิติที่ว่าง ที่ว่างบวก และที่ ว่างลบ	โครงสร้างการจัด องค์ประกอบ
18. รวดเร็ว (Speed)	-ฟิวเจอริสซึม (Futurism) และอาร์ตเดโคโค (Art Deco)	1.1 การใช้พื้นภาพ แบบเรียบง่าย	2.1 การใช้รูปทรงที่ว่างในแนวเส้นทแยง เส้นโค้ง และเส้นในแนวนอน 2.2 กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม 2.3 การจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่าง โดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร	3.1 ใช้มิติที่ว่างลึก โดยใช้ความแตกต่างของ ขนาดรูปทรง และค่าความเข้มสีอย่างชัดเจน การซ้ำซ้อนกันของรูปทรงที่แสดงความโปร่ง ใส 3.2การใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดที่เปิดระยะ ให้ที่ว่างได้เคลื่อนไหวระหว่างรูปทรง 3.3ให้สัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่า หรือเท่ากับที่ว่างลบ 3.4การจัดวางระยะจังหวะระหว่าง ที่ว่างบวก/ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ	4.1 การใช้โครงสร้างใน แนวเส้นทแยง หรือเส้น แนวนอน โดยมีการจัด วางรูปทรงเข้าไปในทิศ ทางเดียวกัน หรือการจัด วางรูปทรงในแนวยาวที่มี ทิศทางขนานกัน
19. ปั่นป่วนสับสน (Ferment)	-ดาด้าริสซึม (Dadaism)	1.1 การใช้พื้นภาพ ซับซ้อนโดยให้เหลือ พื้นที่ว่างประมาณ ไม่เกิน20%ของ พื้นที่ภาพ	2.1 ไม่กำหนดรูปทรงที่ว่าง แต่ให้ใช้ที่ว่าง ขนาดเล็ก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นรูปทรง เหลือที่ว่างค่อนข้างน้อย 2.2 ใช้กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม 2.3 การจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่าง โดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร	3.1 ใช้มิติที่ว่างตื้น อันเนื่องมาจากการใช้ รูปทรงขนาดเล็กใกล้เคียงกัน และมีค่าความ เข้มสีของรูปทรงใกล้เคียงกัน 3.2ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด ที่จัดวางรูปทรง ปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง 3.3ให้สัดส่วนของที่ว่างบวก มากกว่า ที่ว่างลบ 3.4การจัดวางระยะจังหวะอย่างไม่สม่ำเสมอ ระหว่างที่ว่างบวก/ที่ว่างลบ	4.1 โครงสร้างแบบ กระจาย

บุคลิกภาพ	สไตล์	แนวการใช้ที่ว่าง			
		ภาพ และ พื้นภาพ	รูปทรง และ ตำแหน่ง: รูปทรงที่ว่าง กรอบภาพ และตำแหน่งรูปทรง	รูปแบบที่ว่าง: มิติที่ว่าง ที่ว่างบวก และที่ ว่างลบ	โครงสร้างการจัด องค์ประกอบ
20. ใหญ่โดดเด่น (Bold)	-อาร์ตเดคโค (Art Deco)	1.1 การใช้พื้นภาพ เรียบง่าย แต่ให้พื้นที่ ภาพส่วนใหญ่เป็นรูป ทรงขนาดใหญ่ เหลือ ที่ว่างค่อนข้างน้อย	2.1 ไม่กำหนดรูปทรงที่ว่างแต่ให้ใช้รูป ทรงขนาดใหญ่ จำนวนน้อย 2.2 ใช้กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม 2.3 การจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่าง โดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร	3.1การมิติที่ว่างดี้น จากการใช้รูปทรงระนาบ แบนขนาดใหญ่ ไม่เน้นการลดหลั่นขนาด หรือการไล่ระดับค่าความเข้มสีของรูปทรง 3.2ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด 3.3ให้สัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่า ที่ว่างลบ 3.4การจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ	4.1 สามารถใช้โครงสร้าง ได้หลายแบบเช่น โครงสร้างตาราง โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง โครงสร้างเน้นเส้นแนว นอน โครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง และ โครงสร้างเน้นแนว เส้นทแยง
21. เรียบง่าย (Simplicity)	-อาร์ตเดคโค (Art Deco) -คอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) -เดอ สไตล์ (De Stijl)	1.1การใช้พื้นภาพ แบบเรียบง่าย โดย พื้นที่ว่างอาจมากกว่า หรือน้อยกว่าพื้นที่รูป ทรง	2.1 ไม่กำหนดรูปทรงที่ว่างโดยสามารถ ใช้รูปทรงที่ว่างในโครงสร้างตาราง ในแนวเส้นโค้ง หรือแนวเส้นทแยง แต่กำหนดให้ใช้รูปทรงจำนวนน้อย ทั้งนี้ รูปทรงที่ใช้ อาจเป็นรูปทรงขนาดเล็ก หรือ ขนาดใหญ่ก็ได้ 2.2 ใช้กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม 2.3 การจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่าง โดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร	3.1การใช้มิติที่ว่างดี้นหรือที่ว่างลึกจากการ ใช้รูปทรงระนาบแบน 3.2การใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด 3.3ไม่กำหนดสัดส่วนของที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ 3.4สามารถจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวก และที่ว่างลบได้ทั้งอย่างสม่ำเสมอ และไม่สม่ำเสมอ	4.1 สามารถใช้โครงสร้าง ได้หลายแบบได้แก่ -โครงสร้างตาราง -โครงสร้างเน้นเส้นแนว เส้นโค้ง และเส้นทแยง

บุคลิกภาพ	สไตล์	แนวการใช้ที่ว่าง			
		ภาพ และ พื้นภาพ	รูปทรง และ ตำแหน่ง: รูปทรงที่ว่าง กรอบภาพ และตำแหน่งรูปทรง	รูปแบบที่ว่าง: มิติที่ว่าง ที่ว่างบวก และที่ ว่างลบ	โครงสร้างการจัด องค์ประกอบ
22. แข็งแรง (Strong)	-คอนสตรัคติวิซึม (Constructivism)	1.1 การใช้พื้นภาพ แบบเรียบง่าย	2.1 ใช้รูปทรงที่ว่างในแนวเส้นตั้งและเส้น นอน จากการใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมขนาด ใหญ่จำนวนน้อยชิ้น 2.2 ใช้กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม 2.3 การจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่าง โดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร	3.1การใช้มิติที่ว่างตั้งจากการใช้รูปทรง ระนาบแบน 3.2สามารถใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปปิด และ ที่ว่างแบบรูปเปิด 3.3กำหนดให้สัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่า ที่ว่างลบ 3.4การจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างสม่ำเสมอ	4.1 ใช้โครงสร้างตาราง
23. กลมกลืน (Harmony)	-เดอ สไตล์ (De Stijl)	-การใช้พื้นภาพแบบ เรียบง่าย	2.1การใช้รูปทรงที่ว่างในแนวเส้นตั้งหรือ เส้นนอน โดยนำมาจัดวางซ้ำๆกัน 2.2ใช้กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม 2.3การจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่าง โดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร	3.1การใช้มิติที่ว่างตั้งจากการใช้รูปทรง ระนาบแบน 3.2สามารถใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปปิด และที่ ว่างแบบรูปเปิด 3.3ไม่กำหนดให้สัดส่วนของที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ 3.4การจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ	4.1 โครงสร้างตาราง

บุคลิกภาพ	สไตล์	แนวการใช้ที่ว่าง			
		ภาพ และ พื้นภาพ	รูปทรง และ ตำแหน่ง: รูปทรงที่ว่าง กรอบภาพ และตำแหน่งรูปทรง	รูปแบบที่ว่าง: มิติที่ว่าง ที่ว่างบวก และที่ ว่างลบ	โครงสร้างการจัด องค์ประกอบ
24. เน้น ประโยชน์ใช้สอย (Functional)	-บาวเฮาส์ (Bauhaus)	1.1 การใช้พื้นภาพ แบบเรียบง่าย	2.1 ใช้รูปทรงที่ว่างในแนวเส้นตั้ง และเส้นนอน 2.2 ใช้กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม 2.3 การจัดวางรูปทรงและที่ว่างโดยใช้ ความสมดุลแบบอสสมมาตร	3.1 การใช้มิติที่ว่างตันของรูปทรงระนาบแบน ในขนาดใกล้เคียงกัน หรือการใช้มิติที่ว่างเล็ก จากการลดหลั่นขนาดของรูปทรง 3.2 สามารถใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปปิด และ ที่ว่างแบบรูปเปิด 3.3 กำหนดให้สัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่า ที่ว่างลบ 3.4 การจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างสม่ำเสมอ	4.1 ใช้โครงสร้างตาราง

บทสรุป

จากผลสรุปการวิเคราะห์นั้นจะเห็นได้ว่างานเรขาคณิตทั้ง 8 สไตล์สามารถแสดงบุคลิกได้ทั้งหมด 24 บุคลิก แต่มีบางบุคลิกที่สรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ในแนวทางเดียวกัน ได้แก่ บุคลิกประณีต และบุคลิกวัฒนธรรม บุคลิกร่ารวย และบุคลิกซับซ้อน บุคลิกมีชีวิตชีวา และบุคลิกโชติช่วงโถงไฉน

นอกจากนี้ยังได้ข้อสรุปว่าการจัดองค์ประกอบเรขาคณิตที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงที่องค์ประกอบที่มีตัวตนหรือรูปทรงและองค์ประกอบที่ไม่มีตัวตนหรือที่ว่างไปพร้อมกัน เนื่องจากทุกหนแห่งที่เกิดรูปทรงนั้นก็เกิดที่ว่างตอบรับไปพร้อมกันโดยตลอด ที่ว่างเป็นตัวส่งเสริมผลักดันให้การแสดงบุคลิกภาพของผลงานนั้นชัดเจนขึ้น โดยลักษณะของที่ว่างสามารถถูกควบคุมด้วยลักษณะของรูปทรง เช่นเมื่อต้องการพื้นภาพที่ว่างเรียบง่าย เว้นที่ว่างค่อนข้างมากก็ต้องใช้รูปทรงเรียบง่ายขนาดเล็ก เพียงจำนวนน้อยชิ้น และเมื่อต้องการให้มีมิติที่ว่างของผลงานดูมีความลึกก็ต้องใช้รูปทรง 3 มิติ แต่ถ้าต้องการมิติที่ว่างตื้นก็ต้องใช้รูปทรงระนาบสี่เหลี่ยมแบน เป็นต้น

ดังนั้นองค์ประกอบรูปทรงที่นักออกแบบมีอยู่ ควรได้รับการเลือกและการปรับดัดแปลงลักษณะรูปทรง ขนาด จำนวน ทิศทาง การเว้นระยะ และโครงสร้าง ทั้งหมดเพื่อให้เกิดการตอบรับของที่ว่างที่เหมาะสมสอดคล้องกัน และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและความชัดเจนในการสื่อความหมาย

จึงกล่าวได้ว่าที่ว่างสามารถบ่งบอกบุคลิกได้โดยการพิจารณาควูกันไปพร้อมกันกับรูปทรง หรือหากพิจารณาว่าบนกระดาษว่างๆเมื่อไม่ปรากฏสิ่งใดบนพื้นกระดาษ ที่ว่างบนหน้ากระดาษนั้นจัดว่ามีที่ว่างเป็นกลาง ต่อเมื่อมีการวางรูปทรงใดรูปทรงหนึ่งลงไปเกิดองค์ประกอบที่มีความเด่นชัดขึ้นมาจากพื้นที่ว่างเดิม ทำให้ความเป็นกลางนั้นเปลี่ยนไป โดยส่วนที่เป็นรูปทรงคือที่ว่างบวก และส่วนที่เป็นพื้นที่ว่างคือที่ว่างลบดังนี้แล้วจึงสามารถสรุปได้อีกแง่หนึ่งว่าที่ว่างสามารถบ่งบอกบุคลิกได้ โดยการพิจารณาควูกันไประหว่าง ที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเริ่มคิดทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องของที่ว่างครั้งนี้ ด้วยแนวความคิดกว้างๆว่าจะการจัดวางรูปทรงลงไปบนกระดาษว่างๆอย่างไรให้สามารถสื่อบุคลิกที่ต้องการได้ โดยตั้งสมมุติฐานว่า รูปแบบการใช้ที่ว่างงานเรขศิลป์2มิติในประวัติศาสตร์เรขศิลป์ สามารถนำมารวบรวมใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเพื่อสื่อสารบุคลิกภาพได้

เพื่อให้การวิจัยเป็นไปอย่างหลักเกณฑ์และน่าเชื่อถือ งานวิจัยครั้งนี้จึงศึกษาและอ้างอิงกับเรขศิลป์ในประวัติศาสตร์ และเพื่อให้แนวการใช้ที่ว่างมีความหลากหลายของการบ่งบอกบุคลิกได้มากพอ ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตการวิจัยจากเรขศิลป์8สไตล์ ซึ่งในจุดนี้เป็นปัญหาต่อการวิจัย เนื่องจากปริมาณงานที่มีจำนวนมาก

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าถ้าต้องการให้ได้แนวทางการใช้ที่ว่างที่สื่อสารบุคลิกได้หลากหลายเพียงพอ ควรจะเลือกบุคลิกที่ต้องการขึ้นมาก่อนจึงพิจารณาย้อนกลับว่าจะใช้ผลงานเรขศิลป์ในสไตล์ใดบ้าง เนื่องจากเรขศิลป์บางสไตล์มีการบ่งบอกบุคลิกเดียวกันเนื่องจากเป็นสไตล์เรขศิลป์ในช่วงอิทธิพลของศิลปะสมัยใหม่เหมือนกัน เช่น เรขศิลป์ในสไตล์ฟิวเจอริสซึม(Futurism) คอนสตรัคทีวิสซึม(Constructivism) เดอ สไตล์ (De Stijl) และบาวเฮาส์ (Bauhaus) เน้นการสื่อถึงบุคลิกพลวัตเหมือนกัน เรขศิลป์ในสไตล์ฟิวเจอริสซึม(Futurism) และอาร์ตเดคโค (Art Deco) เน้นการสื่อถึงบุคลิกเคลื่อนไหวและความเร็วเหมือนกัน เรขศิลป์ในสไตล์อาร์ตเดคโค (Art Deco) คอนสตรัคทีวิสซึม(Constructivism) และ เดอ สไตล์ (De Stijl) เน้นการสื่อถึงบุคลิกเรียบง่ายเหมือนกัน ในส่วนที่ซ้ำกันเหล่านี้สามารถเลือกเฉพาะสไตล์ใดสไตล์หนึ่งที่เหมาะสม เพื่อไม่เกิดการซ้ำซ้อนในการทำงาน อันเป็นผลทำให้ใช้เวลาในการดำเนินการมากกว่าที่ควรจะเป็น

ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะหัวข้อการวิจัย ที่น่าจะทำต่อเกี่ยวกับแนวการใช้ที่ว่าง(Space) เพื่อบ่งบอกบุคลิกภาพ โดยยึดหลักการแบ่งประเภทของบุคลิกภาพตามบุคลิกของตราสินค้า(Brand Personality) ทั้งนี้เพื่อได้ผลแนวการใช้ที่ว่างในการบ่งบอกบุคลิกภาพของงานเรขศิลป์2มิติ ซึ่งเป็นสื่อของสินค้าได้ตรงมากขึ้น

นอกจากนี้ยังมีข้อคิดเห็นจากกรมการตรวจวิทยานิพนธ์ เกี่ยวกับงานวิจัยฉบับนี้ว่าบุคลิกภาพในงานวิจัยฉบับนี้เป็นบุคลิกภาพที่อ้างอิงจากประวัติศาสตร์ ซึ่งอาจมีข้อแตกต่างจากบุคลิกที่ใช้กันในปัจจุบัน ดังนั้นการอ้างอิงบุคลิกภาพที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันน่าจะดีกว่า และในส่วนของข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับแต่ละบุคลิกภาพ ควรจะมีการแสดงให้เห็นว่าการใช้ที่ว่างอย่างไรที่สำคัญเป็นอันดับแรกๆสำหรับบุคลิกนั้นๆ